

13 februari 2020 Fryslân

Tussen 2 stormen in laveren wil zeggen improviseren om toch een beeld te vormen van mooi Friesland en de vogels die er verblijven in deze tijd van het jaar met het 'te' zachte weer. In het najaar was er met de excursiedeelnemers uit Brabant al voorpret via mailverkeer over de reisbestemmingen in de provincie. Een huisje werd geboekt door het echtpaar en dan is het hopen op goed weer maar uitgerekend deze periode bezoeken ook Ciara en Dennis ons continent. Het programma wordt omgegooid en ingekort.

Donderdagochtend de Wadden- en IJsselmeerkust.

Donderdag om 8.00 uur vertrek vanuit hartje Leeuwarden. Het begin is buitengewoon goed. Terwijl we spullen in de auto laden knalt er een Turkse tortel langs ons heen met een sperwer op zijn staart. Er was al een impact geweest want er dwarrelen Turkse veren om ons heen terwijl we de 2 snelheidsduivels nakijken en uit zicht zien verdwijnen.

Gecontroleerde improvisatie

Harde wind en regen domineren en is de kust de meest voor de hand liggend om vogels te gaan spotten. Het liefst vanuit een mobiele kijkhut, een warme auto genaamd. Maar of dat de hele ochtend zo blijft is niet te garanderen als je gaat improviseren. Het is wel gecontroleerde improvisatie want de te verwachten soorten zitten in het hoofd.

Topper

De mobiele kijkhut stopt als eerste boven aan de dijk bij Kornwerderzand, de wadkant. Het is top als je een topper tegen komt, in dit geval zijn we blij verrast met heel veel toppers. De eenden soort is een wintergast en is massaal aanwezig. Daartussen ontwaren we nog futen en slobbeenden. Onder ons zit een eenzame kempiaan op de basaltblokken. Hoogstwaarschijnlijk een overwinteraar. Boven de auto hangt een grote mantelmeeuw en vliegen er 2 brilduikers langs ons heen.

Niet enthousiast

Tussen de sluisen aan de IJsselmeerszijde treffen we meer leuke soorten aan. Een groepje kuifeenden met een vrouwtje topper. Dat is mooi want nu zijn goed de verschillen te zien tussen gelijkende soorten. Opvallend veel grote zaagbekken. Enkele zitten op de oever tezamen met een groep tureluurs. Als je langer blijft staan ga je meer zien. Enkele dodaarsjes komen tevoorschijn. Aalscholvers, vooral degene in broedkleed steekt af. Machtig mooie prehistorisch aandoende dieren. En daar ook enkele mannetjes van de kleinste zaagbeksoort, het nonnetje. Er worden foto's gemaakt door geopende ramen en ondertussen poetsen vanwege de inwaaiende regen. "Waar zijn de vrouwelijke nonnetjes," wordt er gevraagd. Op mijn voorstel om uit te stappen en te gaan zoeken wordt niet echt enthousiast gereageerd en dus stapt de gids alleen uit en maakt een slagje door weer en wind. Tafeleenden, nog veel meer grote zaagbekken en alie's worden gespot maar geen vrouwelijke nonnetjes. Die hebben vast de rustigere binnenwateren opgezocht.

Ondenikbaar

De volgende stop is een uitdaging. Onderweg pakken we nog enkele rotjes mee en is er twijfel of het witbuikjes zijn. We gaan nu toch echt de warme auto uit. De kijkhut bij Hegewiersterfjild, of terwijl de Plasjes bij Harlingen, staat een stuk van de parkeerplaats af. Regenkleding aan, telescoop pakken en inpakken en aan de wandel. De wind staat ZZW en dus niet op de kijkgaten van de hut. Het is binnen goed te doen. Wind, regen en natte sneeuw slaan om de hut heen. Tijd voor een warm bakje en een zelfgebakken cake. Ondertussen speuren we het gebied af. We hebben tenslotte niet alle tijd. Een 4-tal kluten foerageren niet ver van de hut. Opnieuw slobbeenden. Overal waar je zo'n beetje kijkt zijn smienten te zien. De prachtige pijlstaarten daar tussendoor. Ook enkele wintertalinkjes en bonte strandlopers belanden in de kijkkoker. Een aantal scholeksters staan al weer te bekvechten in aanloop naar het voorjaar, al is dat onder deze omstandigheden ondenikbaar. Als er even een droog moment dreigt te zijn, pakken we op, en wagen we ons weer in het open veld terug naar de auto.

Rustig en gestaag

De tijd dringt maar er staat nog 1 locatie op het programma. Met een noodgang crossen we rustig en gestaag naar de Stenen man in de haven van Harlingen. De wind en nattigheid begint zijn tol te eisen maar toch gaan we weer uit de auto en gaan de zeedijk over. Even doorzetten nog. En maar goed ook. Er lopen drieteenstrandlopers voor ons op het strand te dreutelen. Nu we in Harlingen zijn dan hoort het erbij om een stukje over de pier te lopen. En maar goed ook. Er lopen 4 soorten op een kluitje langs de rand van de pier. Een tureluur, een steenloper, een kanoet en 2 parse strandlopers. Helaas lukt het niet om foto's te maken vanwege verkleumde handen. Bijna in draf terug naar de warme auto, terug naar huis en super blij met een zak vol leuke waarnemingen.

turkse tortelduif

houtduif

sperwer

koolmees

torenavk

blauwe kiekendief

buizerd

stormmeeuw

kokmeeuw

zilvermeeuw

kleine mantelmeeuw

grote mantelmeeuw

topper

fuut

kemphaan

slobeend

krakeend

wilde eend

kuifeend

brilduiker

blauwe reiger

grote zilverreiger

tureluur

grote zaagbek

dodaars

nonnetje

aalscholver

tafeleend

winterkoning

roodborst

huismus

rotgans

grauwe gans

brandgans

nijlgans

kievit

scholekster
kluut
smient
pijlstaart
meerkoet
bonte strandloper
wintertaling
zwarte kraai
kauw
roek
spreeuw
drieteenstrandloper
kanoet
steenloper
paarse strandloper